

uheldig. Det er min Mening, det gjentager jeg. Den har uden videre indsendt det Tilbud til Ministeriet, som den har faaet fra en Entrepreneur — jeg fremstiller det saaledes som det staar for mig; det erede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) kan jo rette mig, hvis jeg tager fejl — og dette Tilbud indeholder to Alternativer. Det ene er, at han vil bygge Banen for 1,350,000 Kr. og have Halvdelen i Præferentiaaktier; det andet er, at han vil bygge kontant for 1 Mill. Kr. Nu siger Bestyrelsen: Nu have vi faaet et Tilbud om at bygge denne Bane, og vi have faaet tegnet Bidrag af 700,000 Kr. Vi have altsaa en Maade at gaa frem paa, vi kunne altsaa sige: Vi ere færdige. Men samtidig siger den: Vi ville gaa frem paa en anden Maade; vi antage, at det er tilstrækkeligt, naar vi sige: Paa een Maade kunne vi gaa frem, saa faae vi et Lovforslag, og imidlertid ordne vi os paa at gaa frem paa en anden Maade. Jeg tror nok, det er den rigtige og naturlige Forklaring, og at saaledes er Sagens Sammenhæng. Naar det erede Medlem nu vil erkjende, at dette er rigtigt, vil han ogsaa se, at Konklusionen kan drages i den Erklæring, som det erede Medlem, der er Medlem af Bestyrelsen, strax afgav idag, nemlig at Veien gjennem de 1,350,000 Kr. er lukket og ikke vil blive benyttet, og at man kun vil benytte den med Millioner. Jeg tror, at Bestyrelsen havde gjort bedre i ikke at indsende dette Tilbud med Alternativet, men kun at tage det andet Alternativ med den ene Million, selv om det vilde have været 8 Dage, inden de kunde sige: Vi kunne gaa den Vej. Jeg paaftaar, at de kunde være gaaet den strax; thi der er ogsaa den Udvei, som det erede Medlem selv har anvist, nemlig istedetfor at udstede Præferentiaaktier for 650,000 Kr. at kontrahere et fast, amortisabelt Laan paa langt billigere Vilkaar. Jeg siger derfor, at Bestyrelsen har ikke gjort vel i at faa den erede Minister til at optage de to Alternativer i Lovforslaget. At dette kan have givet det erede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) nogen Føje til at være mistænksom overfor hele Foretagendet, indrømmer jeg. Det erede Medlem har jo nu skarpt fremstillet Stillingsens Betænkkeligheder. Det erede Medlem har set Forhandlingen i et Byraad, som netop gik ud paa at tilveiebringe Tegning til det mindre Beløb, og det erede Medlem kunde have set Indbydelsen til Aktietegningen — jeg har ialtsald en saadan hos mig —, og der fundet, at Beløbet kan tilveiebringes dels ved Aktietegning og dels ved Laan. Sandheden er nu den, at det Alternativ, mod hvilket det erede Medlem argumenterede, er i dette Dilemma bortfaldet. Jeg veed ikke, om den høitærede Minister er istand til at bekræfte det; han kan efter min Mening ikke gjøre Andet end sige, at, naar Mænd, som ere inde i Sagen, navnlig det erede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), der er i

Bestyrelsen, erklære, at Alternativet er bortfaldet, saa er det bortfaldet. Videre tror jeg ikke, han kan gaa. Det er ganske vist et uheldigt Træk af Bestyrelsen, at den har faaet den høieste Sum frem. Den har gjort det af for megen Tjenesteiver, for at faae Sagen tidlig frem; men i Virkeligheden er Veien lukket, og Argumentationen imod denne Vej kunde altsaa forsaavidt spares. Man kunde ganske vist sige, at man ikke burde være fremkommet med noget Saadant til Ministeriet, og heri kan jeg være enig med det erede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds; men faktisk stiller det sig saaledes, at der ikke mere kan være Tale om at gaa denne Vej, og der har vel egentlig heller aldrig for Alvor været det. Der kan selvfølgelig for Alvor kun være Tale om at gaa den billige Vej. Man har, som jeg sagde før, modtaget dette Tilbud fra en Entrepreneur, og saa har man lagt det paa Bordet og sagt: Vi have nu altsaa en Tegning, og ad denne Vej kunne vi altsaa komme frem. Det erede Medlem maa jo imidlertid vide, at de Mænd, som sidde i Bestyrelsen, og som han anser for hæderlige og dygtige Mænd — han kjenner jo sin erede Kollega — ikke kunne være saa ufornuftige Mennekter, at de skulde bruge 300,000 Kr. til Provisioner, som det erede Medlem siger, det vil altsaa sige til en Extrafortjeneste for dem, der overtage disse Præferentiaaktier. At man skulde finde en Fornøielse i at udgive 300,000 Kr., som man kunde spare, kan dog intet fornuftigt Menneke for Alvor paaflaa. Jeg tror nok, at de have været mindre heldige med den Maade, hvorpaa de have ladet deres Begjæring komme frem; men faktisk stiller det sig saaledes, at der ikke kan være Tale om at gaa denne Vej.

Anden Viceformand (Høgsbøro): Det erede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds har begjæret Ordet for 4de Gang. Under Forudsætning af Thingets Samtykke (Ophold) skal jeg paany give det erede Medlem Ordet.

Winther: Jeg skulde ikke have været saa ubestødet at forlange Ordet, naar der ikke var fremkommet nogle Bemærkninger, som jeg synes, at jeg er nødt til at besvare. Man har gjort den Bemærkning, at Alforden er bleven trussen under to Former. Grunden hertil er ikke nogen særlig Tjenesteiver for at faae Sagen til at gaa i Orden, men Grunden er den, at Regjeringen har stillet en bestemt Betingelse for overhovedet at give nogen Koncession til en privat Bane eller for at ville støtte et Lovforslag derom, nemlig den, at hele Summen forud bevislig skulde være tegnet. Det har naturligvis bestandig været Tanken, at man vilde forsøge paa at faae Beløbet bragt ned til det mindst Mulige, hvorfor man ogsaa har udbudt Entreprisen offentlig. Der meldte sig de tre Mænd, som konkurrerede